

Expedient: 191/24

Expedient de gestió: 2024RCAL...

Número de registre: 2024/...

Recurrent: JS

Tribut: Impost sobre béns immobles

Objecte tributari: ...

Data de presentació del recurs: 15/4/2024

El Consell Tributari, reunit en sessió de 20 de novembre de 2024, coneixent del recurs presentat per JS, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat recurrent interposa un recurs d'alçada contra la resolució de la gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de 23 de febrer de 2024, per la qual s'acorda la devolució d'un seguit d'importos relacionats amb cinc liquidacions de l'impost sobre béns immobles (d'ara endavant, IBI), anul·lades en execució de la resolució del quart tinent d'Alcaldia de 21 de novembre de 2023, en què s'estimava el recurs d'alçada interposat amb número de registre 2022/....

2.- Alega, per una banda, que de les 504 liquidacions impugnades, només s'han notificat 5 liquidacions a compensar. Per l'altra, que els interessos de demora reconeguts a favor seu són incorrectes, en haver-se calculat aquells sobre l'import abonat en excés, i no sobre la totalitat de la quota pagada inicialment.

Per això, sol·licita que es revoqui la resolució recorreguda, i en el seu lloc, se'n dicti una altra en què es procedeixi a calcular els interessos de demora sobre l'import total de les liquidacions pagades i deixades sense efecte, i s'emetin, d'acord amb això sol·licitat, la resta de liquidacions a compensar, acordant-se les corresponents devolucions.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la relació de fets següent:

- El 2 d'agost de 2022 la societat interessada va interposar recurs d'alçada contra 504 liquidacions d'IBI corresponents a l'exercici 2022, que es troben relacionades a l'expedient administratiu, al·legant que el tipus impositiu que s'hi aplica, de l'1%, era incorrecte.

- El 21 de novembre de 2023 el quart tinent d'Alcaldia va dictar resolució estimatòria del seu recurs, acordant anul·lar les liquidacions impugnades, i girar-ne de noves aplicant el tipus impositiu general fixat a l'Ordenança fiscal 1.1, efectuant-se les compensacions i devolucions que procedissin. Aquesta va ser notificada a la societat interessada per mitjans electrònics el 16 de febrer de 2024.

- El 23 de febrer de 2024, la gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda va dictar resolució acordant la devolució, en relació amb 5 de les liquidacions impugnades, de la diferència entre allò pagat mitjançant aquestes, i unes noves calculades correctament d'acord amb allò disposat en la resolució de 21 de novembre de 2023. A aquest import a tornar, se li van sumar els interessos de demora calculats sobre l'import abonat en excés.

La resolució esmentada va ser notificada el 15 de març de 2024 per mitjans electrònics.

- El 15 d'abril del 2024 la societat interessada va interposar recurs d'alçada contra la resolució esmentada de la gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

5.- El 30 de maig de 2024 es van notificar a la recurrent, per mitjans electrònics, les 499 liquidacions restants a compensar.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- D'acord amb l'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, en concordança amb l'article 14.2.c) del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, contra els actes de l'administració municipal d'aplicació dels tributs es pot interposar, en el termini d'un mes, el recurs d'alçada amb efectes de reposició.

Per això es considera que el recurs d'alçada s'ha interposat en termini i correspon la seva admissió.

Segon.- En primer lloc, cal aclarir que, tal com al·lega la recurrent, de les 504 noves liquidacions a compensar que s'han de notificar aplicant el tipus impositiu general de l'IBI, en interposar-se aquest recurs, se'n trobaven pendents de notificar 499, ja que junt amb la resolució del quart tinent d'Alcaldia, únicament es van notificar, per error, 5 d'elles relatives als objectes que apareixen relacionats a la citada resolució.

S'informa a la recurrent que el 30 de maig de 2024 es **va procedir** a notificar, per mitjans electrònics, les 499 liquidacions a compensar pendents, iniciant el tràmit de devolució de la diferència a favor de l'entitat interessada, tal com es va fer amb les inicials 5 liquidacions ja tornades.

Tercer.- En relació amb l'al·legació formulada per la interessada referent al càlcul dels interessos de demora, aquesta no pot ser estimada pels motius que s'exposen tot seguit.

La resolució objecte del present recurs porta causa de la sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Primera, de data 28 de setembre de 2023, recurs número 1733/2023, que en el seu fonament de dret segon, expressa el parer de la Sala i indica quant a la qüestió de fons, la interpretació dels preceptes, article 72.4 i la DT 15a del TRLHL, ja estudiada per la STS de data 31/1/2023 (R. Casació 2265/2021) concloent que:

"Por tanto, la norma 20 no recoge como uso el de "aparcamiento", lo que significa que el Ayuntamiento de Barcelona al aplicar el tipo de gravamen diferenciado del 1% a estos inmuebles, está infringiendo el art.72.4 del TRLHL. El Tribunal subraya además que, en los supuestos en que se establezca un tipo de gravamen superior al previsto para la generalidad de los casos, es necesario que estas mayores cargas impositivas se deduzcan de normas claras, comprensibles y de contenido inequívoco, cosa que no sucede en el presente caso." Finalmente, el TSJC falla: Institut Municipal d'Hisenda DH202410255049508 ajuntament.barcelona.cat/hisenda HRV04 Página 23 de 25 "Declarar la ilegalidad del art.7 y Anexo de la OF 1.1 reguladora del IBI 2021 aprobada por el Ayuntamiento de Barcelona en fecha 23/12/2020 y publicada en el BOPB el 24/12/2020, en cuanto a la aplicación del tipo de gravamen diferenciado por lo que se refiere a los aparcamientos."

En conseqüència, la nul·litat de l'Ordenança és parcial i arriba amb exclusivitat al tipus imposable aplicat per als aparcaments que ha de ser del 0,66% en lloc de l'1%. Aquesta sentència manté la legalitat de la resta de l'Ordenança.

Vist el contingut de la indicada sentència fonamentada en una altra del Tribunal Suprem que invoca el TSJ Catalunya, la resolució i les liquidacions impugnades vénen a compensar l'excés liquidat en les primeres liquidacions practicades amb el tipus de l'1 % anul·lat.

És a dir, els actes recorreguts no es corresponen amb una nul·litat de ple dret com sembla indicar la recurrent, sinó que obeeixen a l'abonament de l'excés pagat en liquidacions anteriors en què es va aplicar el tipus imposable de l'1% que va anul·lar el TSJ Catalunya. L'Ajuntament ve així a compensar imports ja satisfets en temps i forma d'acord amb la normativa de l'IBI, si bé ara en aplicar un tipus inferior resulten amb quota inferior a les primeres i per tant, són objecte de compensació amb imports a tornar.

De la relació de fets exposada i de la documentació que obra a l'expedient es desprèn que les liquidacions de l'IBI impugnades mitjançant el recurs d'alçada amb número de registre 2022/..., es van calcular utilitzant el tipus de gravamen específic de l'1% que estableix l'article 7.2 de l'Ordenança Fiscal reguladora de l'IBI 2023, que va estimar les pretensions del recurrent, va acordar anul·lar les citades liquidacions, i girar-ne de noves, aplicant el tipus

Consell Tributari

Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
conselltributari@bcn.cat

impositiu general fixat a l'Ordenança Fiscal 1.1, (del 0,66 %) efectuant-se les compensacions i devolucions que procedissin.

En execució de l'esmentada resolució, aquesta administració tributària municipal va realitzar els càlculs oportuns per obtenir l'import que la interessada havia ingressat en excés en relació amb les quotes reclamades (en particular, i per l'error comentat al fonament jurídic anterior, en relació amb les cinc quotes relacionades als antecedents de fet de la resolució). L'excés abonat en relació amb aquestes ha estat, juntament amb els interessos de demora corresponents, compensat amb l'import de les noves liquidacions.

Doncs bé, la interessada, en el recurs que ara es resol, al·lega que el càlcul dels interessos de demora no és correcte. La societat recurrent considera que els interessos de demora s'han de calcular sobre l'import total dels rebuts que van ser satisfets i no sobre l'import abonat en excés en aplicar el nou tipus impositiu.

D'acord amb això, la interessada sol·licita que es revoqui la resolució recorreguda, i en el seu lloc, se'n dicti una altra en què es procedeixi a calcular els interessos de demora sobre l'import total de les liquidacions pagades i deixades sense efecte.

Quart.- En relació amb el càlcul dels interessos de demora, l'article 32.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), estableix:

“1. La Administración tributaria devolverá a los obligados tributarios, a los sujetos infractores o a los sucesores de unos y otros, los ingresos que indebidamente se hubieran realizado en el Tesoro Público con ocasión del cumplimiento de sus obligaciones tributarias o del pago de sanciones, conforme a lo establecido en el artículo 221 de esta ley.

2. Con la devolución de ingresos indebidos la Administración Tributaria abonará el interés de demora regulado en el artículo 26 de esta Ley, sin necesidad de que el obligado tributario lo solicite. A estos efectos, el interés de demora se devengará desde

la fecha en que se hubiese realizado el ingreso indebido hasta la fecha en que se ordene el pago de la devolución.”

Per la seva banda, l'article 16 del Reial decret 520/2005 de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa , disposa:

"La cantidad a devolver como consecuencia de un ingreso indebido estará constituida por la suma de las siguientes cantidades:

a) El importe del ingreso indebidamente efectuado.

En los tributos que deban ser legalmente repercutidos a otras personas o entidades, cuando quien efectúe la indebida repercusión tenga derecho a la deducción total o parcial de las cuotas soportadas o satisfechas por el mismo, se tendrá en cuenta lo dispuesto en el artículo 14.2.c)2.º de este reglamento.

b) Las costas satisfechas cuando el ingreso indebido se hubiera realizado durante el procedimiento de apremio.

c) El interés de demora vigente a lo largo del período en que resulte exigible, sobre las cantidades indebidamente ingresadas, sin necesidad de que el obligado tributario lo solicite, de acuerdo con lo previsto en el artículo 32.2 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre."

L'article 132 del Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, regulador del pagament o compensació de les devolucions tributàries, estableix que:

"1. El pago de la cantidad a devolver se realizará mediante transferencia bancaria o mediante cheque cruzado a la cuenta bancaria que el obligado tributario o su representante legal autorizado indiquen como de su titularidad en la autoliquidación tributaria, comunicación de datos o en la solicitud correspondiente, sin que el obligado

tributario pueda exigir responsabilidad alguna en el caso en que la devolución se envíe al número de cuenta bancaria por él designado.

2. Una vez reconocido el derecho a la devolución, podrá procederse a su compensación a petición del obligado o de oficio de acuerdo con el procedimiento y plazos establecidos en el Reglamento General de Recaudación, aprobado por el Real Decreto 939/2005, de 29 de julio, y su normativa de desarrollo. En este caso, sobre el importe de la devolución que sea objeto de compensación, el interés de demora a favor del obligado tributario se devengará hasta la fecha en que se produzca la extinción del crédito como consecuencia de la compensación."

Finalment, l'article 26.3 de la LGT preveu que:

"el interés de demora se calculará sobre el importe no ingresado en plazo o sobre la cuantía de la devolución cobrada improcedentemente, y resultará exigible durante el tiempo al que se extienda el retraso del obligado, salvo lo dispuesto en el apartado siguiente."

Del precepte anterior i d'acord amb els articles 26.5 de la LGT i 58.2 lletra b) del Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, quan s'emeti una liquidació com a conseqüència d'haver-hi una altra liquidació, com passa en el cas que ens ocupa, s'exigirà sobre la nova liquidació l'interès de demora meritat, sent la data d'inici del còmput de l'interès de demora la mateixa que hagi correspost a la liquidació anul·lada i fins al moment en què s'hagi dictat la nova liquidació.

Pel que fa a això, l'article 73.1 de la LGT estableix la compensació d'ofici quan es practica *"...una nueva liquidación por haber sido anulada otra anterior de acuerdo con lo dispuesto en el apartado 5 del artículo 26 de esta Ley"*.

En aquest mateix sentit, el Reglament de Revisió Tributària aprovat pel R.D. 520/2005, de 13 de maig, es refereix a l'execució de resolucions administratives, establint en l'article 66.3:

“Cuando se resuelva sobre el fondo del asunto y en virtud de ello se anule total o parcialmente el acto impugnado, se conservarán los actos y trámites no afectados por la causa de anulación, con mantenimiento íntegro de su contenido.

En el caso de la anulación de liquidaciones, se exigirán los intereses de demora sobre el importe de la nueva liquidación de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.5 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria.

Cuando la resolución parcialmente estimatoria deje inalterada la cuota tributaria, la cantidad a ingresar o la sanción, la resolución se podrá ejecutar reformando parcialmente el acto impugnado y los posteriores que deriven del parcialmente anulado. En estos casos subsistirá el acto inicial, que será rectificado de acuerdo con el contenido de la resolución, y se mantendrán los actos de recaudación previamente realizados, sin perjuicio, en su caso, de adaptar las cuantías de las trabas y embargos realizados.

Cuando el importe del acto recurrido hubiera sido ingresado total o parcialmente, se procederá, en su caso, a la compensación prevista en el artículo 73.1 de Ley 58/2003, de 17 de diciembre.”

Cal afegir aquí que les sentències del Tribunal Suprem i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya abans esmentades estableixen una nul·litat parcial de l'ordenança, amb abast específic al tipus aplicat que ha de ser el 0,66% i no l'1%, cosa que vol dir que no tot l'ingrés efectuat era indegut, sinó només una part. És precisament per aquesta part per la qual cal exigir els interessos de demora. En aquest sentit, la resolució i les liquidacions de compensació subsegüents vénen a satisfer els interessos legals calculats per l'excés ingressat, des del moment d'aquest ingrés en excés.

Una altra cosa molt diferent és la pretensió del recurrent, que es pot resumir en cobrar més interessos de demora dels realment meritats, atès que en compensar allò indegut amb el que finalment s'ha degut, pretén que a més dels interessos calculats sobre l'import indegut, també se li abonin els interessos respecte de l'import degudament abonat, cosa que implicaria un enriquiment injust.

Consell Tributari

Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
conselltributari@bcn.cat

Referent a això, el Tribunal Suprem es va pronunciar a la sentència 1115/2019 de 18 de juliol (Rec. 4872/2017), en què s'havien calculat erròniament uns interessos de demora, i es va emetre nova liquidació d'interessos correctament calculada, compensant-se la ja pagada amb la nova. La sentència conclou que s'han d'abonar només els interessos de demora dels ingressos indegudament pagats, que identifica com aquells abonats en excés, és a dir, sobre la quantia a tornar. Pel que aquí interessa, la sentència estableix:

"Pues bien, la clave de este recurso consiste en el carácter debido o no de lo ingresado por VALEO ESPAÑA el día 3 de enero de 2013. Recuérdese que la recurrente procedió a ingresar la deuda liquidada por el Impuesto sobre Sociedades, ejercicio 1994 por un importe total de 3.534.618,01 euros (1.684.993,34 € de cuota y 1.849.624,67€ de intereses de demora). El problema surge después porque el cálculo de los intereses no es correcto. Como sostiene el Abogado del Estado la procedencia de la compensación viene establecida en los artículos 26,5 y 71.3 LGT y artículo 58.2.b) RGR y 66.3 RGRVA, pero dichos preceptos han de complementarse con lo dispuesto en el artículo 32 LGT que se refiere, sabido es, a los ingresos indebidos. Ya que ingresos indebidos ha habido, lo que se discute es si lo indebido se extiende a la totalidad de lo inicialmente ingresado (sin compensación) o a la diferencia (tras la compensación).

No todos los intereses son indebidos; una parte de ellos son debidos.

Conceptualmente tan debida es la cuota tributaria como debidos son los intereses de demora, cuestión distinta es la derivada del cálculo erróneo de estos últimos, en cuyo caso, estos últimos son ingresos indebidos, pero no en su totalidad sino única y exclusivamente por el exceso ingresado. Inicialmente se ingresaron 1.849.624,67 euros y finalmente se ha determinado que el importe que se debía ingresar es 1.719.616,58 euros. Nunca, por tanto, ha sido el ingreso de 1.719.616,58 euros un ingreso indebido, indebido es el exceso ingresado, y, por tanto, es correcto el modo de proceder de la administración, puesto que la devolución ha de ser por un importe equivalente a ese exceso ingresado más los intereses de demora sobre el mismo.

*A la hora de calcular los intereses de demora, habiéndose ingresado inicialmente la cantidad girada, **la Administración tributaria puede compensar los intereses de demora resultantes de una y otra liquidación, devolviendo al obligado tributario la cantidad que surja a su favor de esa compensación, más los correspondientes intereses de demora.***"

Per tant, els interessos de demora s'han de calcular sobre la quantia que cal tornar, que es correspon amb l'import indegudament ingressat i no sobre la totalitat de les quotes tributàries abonades mitjançant els rebuts inicialment impugnats.

D'això se'n conclou que el càlcul dels interessos de demora s'ha realitzat correctament i, en conseqüència, cal desestimar les pretensions de la interessada.

Per això, i coincidint amb la proposta de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs d'alçada interposat, i CONFIRMAR la resolució impugnada.